

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-המביא גט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המביא גט ממדינת הים, ואינו יכול לומר בפני נכתב ובפני נחתם, אם יש עליו עדים - יתקיים בחותמו	תנן:											◇
והוינן בה, מאי ואינו יכול לומר?												^
אילימא חרש												!
חרש בר איתויי גיטא הוא?												?
הכל כשרים להביא את הגט, חוץ מחרש שוטה וקטן	והתנן:											■
הכא במאי עסקינן - כגון שנתנו לה כשהוא פקח, ולא הספיק לומר בפני נכתב ובפני נחתם עד שנתחרש	ואמר רב יוסף:											!
לרבא ניהא, לרבה קשיא												?
הכא במאי עסקינן - לאחר שלמדו.												!
אי הכי, יכול נמן												?
גזירה שמא יחזור דבר לקלקולו.												!
אי הכי, אינו יכול נמן												?
פקח ונתחרש מילתא דלא שכיחא, ומילתא דלא שכיחא לא גזור בה רבנן.												!
והא אשה דלא שכיחא												?
האשה עצמה מביאה גיטה, ובלבד שצריכה לומר בפ"נ ובפ"נ	ותנן:											■
שלא תחלוק בשליחות.												!
אי הכי, בעל נמן												?
הוא עצמו שהביא גיטו, אין צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם	אלמה תניא:											■
טעמא מאי אמור רבנן: צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם? דילמא אתי בעל מערער ופסיל ליה, השתא מינקט נקיט ליה בידיה וערעורי קא מערער עליה?												!
שנים שהביאו גט ממדינת הים, צריכין שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו נחתם או אין צריכין?	תא שמע, דבעא מיניה שמואל מרב הונא:											^
אין צריכין, ומה אילו יאמרו בפנינו גרשה, מי לא מהימני?	אמר ליה: [רב הונא]											!
לרבא ניהא, לרבה קשיא												?
הכא במאי עסקינן - לאחר שלמדו.												!
אי הכי, חד נמן												?
גזירה שמא יחזור דבר לקלקולו.												!
אי הכי, בי תרי נמן												?
בי תרי דמיתו גיטא מילתא דלא שכיחא, ומילתא דלא שכיחא לא גזור בה רבנן.												!
והא אשה דלא שכיחא												?
האשה עצמה מביאה גיטה, ובלבד שהיא עצמה צריכה לומר בפני נכתב ובפני נחתם:	ותנן:											■
שלא תחלוק בשליחות.												!
אי הכי, בעל נמן												?

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
גיטין-המביא גט	מאי דאמר														
מימרא	מאי דאמר														
והא קיימא לן בדרבנן דעד נעשה דיין		ז													ה:
אלא, הכא בהא קמיפלגי, דמר סבר: כיון דאשה כשירה להביא את הגט, זמנין דמייתא ליה איתתא וסמכי עלה		!													ה:
ואידך?		ז													ה:
אשה מידע ידיעי ולא סמכי עלה.		!													ה:
המביא גט ממדינת הים, ונתנו לה ולא אמר לה בפני נכתב ובפני נחתם - יוציא, והולד ממזר, דברי רבי מאיר	תניא כוותיה דרבי יוחנן: [ר' מאיר]		◆	■	■										ה:
אין הולד ממזר, כיצד יעשה? יטלנו הימנה, ויחזור ויתננו לה בפני שנים ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם.	הכמים:		◆	■	■										ה:
ור"מ, משום דלא אמר בפני נכתב ובפני נחתם יוציא והולד ממזר?		ז													ה:
אין, ר"מ לטעמיה		!													ה:
כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין - יוציא, והולד ממזר.	דאמר רב המנונא משמיה דעולא, אומר היה ר"מ:		■	!											ה:
בר הדיא בעי לאתויי גיטא, אתא לקמיה דרבי אחי דהוה ממונה אגטי													○		ה:
צריך אתה לעמוד על כל אות ואות.	א"ל: [רבי אחי]		◆	■	◆										ה:
אתא לקמיה דרבי אחי ור' אסי													○		ה:
לא צריכת, וכי תימא אעביד לחומרא, נמצא אתה מוציא לעז על גיטין הראשונים.	אמרי ליה: [רבי אחי ורבי אסי]		◆	■	◆										ה:
רבה בר בר חנה אייתי גיטא, פלגא איכתב קמיה ופלגא לא איכתב קמיה, אתא לקמיה דרבי אלעזר													○		ה:
אפילו לא כתב בו אלא שיטה אחת לשמה, שוב אינו צריך.	אמר ליה: [רבי אלעזר]		◆	■	◆										ה:
אפי' קן קולמוסא וקן מגילתא.	רב אשי:		◆	■	◆										ו:
המביא גט ממדינת הים, אפי' הוא בבית וסופר בעלייה, הוא בעלייה וסופר בבית, אפי' נכנס ויוצא כל היום כולו - כשר	תניא כוותיה דרב אשי:			■	■										ו:
הוא בבית וסופר בעלייה הא לא קא חזי ליה		ז		■											ו:
אלא לאו כגון דשמע קן קולמוסא וקן מגילתא.		!		■											ו:
אפי' נכנס ויוצא כל היום כולו - כשר.	אמר מר:			■											ו:
מאן?				^											ו:
אילימא שליה		!													ו:
השתא הוא בבית וסופר בעלייה דלא חזי ליה - אמרת כשר, נכנס ויוצא מיבעיא?		ז													ו:
אלא סופר		!													ו:
פשיטא, משום דנכנס ויוצא נפסליניה?		ז													ו:
לא צריכא, דנפק לשוקא ואתא, מהו דתימא איניש אחרינא אשכחיה ואמר ליה, קמ"ל.		!													ו:
בבל - רב אמר: כא"י לגיטין	איתמר: [רב]			◆	■	◆									ו:
כח"ל.	שמואל:			◆	■	◆									ו:
לימא בהא קא מיפלגי				■											ו:
לפי שאין בקיאתן לשמה, והני גמירי	דמר סבר:		◆	■	■										ו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ❏ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-המביא גט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא בקשו להאכילו דבר גדול, ומאי ניהו? אבר מן החי.												◇
בני אדם העומדים עלי ובידי למסרם למלכות, מהו?	שלח ליה מר עוקבא לר' אלעזר:											◇
שרטט וכתב ליה: (תהלים ל"ט) אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעוד רשע לנגדי, אע"פ שרשע לנגדי אשמרה לפי מחסום.	[ר' אלעזר]											◇
קא מצערי לי טובא, ולא מצינא דאיקום בהו	שלח ליה: [מר עוקבא]											◇
(תהלים ל"ז) דום לה' והתחולל לו, דום לה' והוא יפילם לך חללים חללים, השכם והערב עליהן לבהמ"ד והן כלין מאיליהן.	שלח ליה: [ר' אלעזר]											◇
הדבר יצא מפי ר"א, ונתנוהו לגניבא בקולר.												○
זמרא מנא לן דאסיר?	שלחו ליה למר עוקבא:											◇
שרטט וכתב להו: (הושע ט') אל תשמח ישראל אל גיל בעמים.	[מר עוקבא]											◇
ולישלה להו מהכא: (ישעיהו כ"ד) בשיר לא ישתו יין ימר שכר לשותין												◇
אי מההוא, ה"א ה"מ זמרא דמנא, אבל דפומא שרי, קמ"ל.												◇
מאי דכתיב: (יהושע ט"ו) קינה ודימונה ועדעדה?	רב הונא בר נתן לרב אשי:											◇
מתוותא דארץ ישראל קחשיב.	א"ל: [רב אשי]											◇
אטו אנא לא ידענא דמתוותא דא"י קא חשיב?	א"ל: [רב הונא בר נתן]											◇
כל שיש לו קנאה על חבריו ודומם, שוכן עדי עד עושה לו דין.	[רב אשי] אלא רב גביהא מארגיזא אמר בה טעמא:											◇
אלא מעתה, (יהושע ט"ו) צקלג ומדמנה וסנסנה הכי נמי?	א"ל: [רב הונא בר נתן]											◇
אי הוה רב גביהא מבי ארגיזא הכא, הוה אמר בה טעמא.	א"ל: [רב אשי]											◇
כל מי שיש לו צעקת לגימא על חבריו ודומם, שוכן בסנה עושה לו דין.	רב אחא מבי חזואה אמר בה הכי:											◇
כלילא מנא לן דאסור?	ריש גלותא לרב הונא:											◇
מדרבנן	א"ל: [רב הונא]											◇
בפולמוס של אספסיינוס גזרו על עטרות חתנים ועל האירוס.	דתנן:											◇
אדהכי קם רב הונא לאפנויי												○
קרא כתיב: (יחזקאל כ"א) כה אמר ה' אלהים הסר המצנפת והרם העטרה וזאת זאת השפלה הגבה והגבוה השפיל, וכי מה ענין מצנפת אצל עטרה? אלא לומר לך: בזמן שמצנפת בראש כ"ג - עטרה בראש כל אדם, נסתלקה מצנפת מראש כ"ג - נסתלקה עטרה מראש כל אדם.	א"ל רב חסדא:											◇
אדהכי אתא רב הונא, אשכחינהו דהוי יתבי												○
האלהים מדרבנן, אלא חסדא שמך וחסדאין מילך.	א"ל: [רב הונא]											■
רבינא אשכחיה למר בר רב אשי דהוה גדיל כלילא לברתיה												○
לא סבר לה מר הסר המצנפת והרם העטרה?	א"ל: [רבינא]											◇
דומיא דכ"ג בגברי, אבל בנשי לא.	א"ל: [מר בר רב אשי]											◇
מאי זאת לא זאת?												◇
בשעה שאמר הקב"ה לישראל: הסר המצנפת והרם העטרה, אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבש"ע, זאת להן לישראל, שהקדימו לפניך בסיני נעשה לנשמע? אמר להן: לא זאת להן לישראל, שהשפילו את הגבוה והגביהו את השפל והעמידו צלם בהיכל?	דרש ר' עיריא, זימנין א"ל משמיה דרב אמי, וזימנין א"ל משמיה דרב אסי:											◇

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>	
גיטין-המביא גט	מאי וכן נגוזו ועבר?	מאי וכן נגוזו ועבר?	מאי וכן נגוזו ועבר?
מימרא	מאן דאמר	מאן דאמר	מאן דאמר
מאי דכתיב: (נחום א') כה אמר ה' אם שלמים וכן רבים וכן נגוזו ועבר וגו' אם רואה אדם שמוזנותו מצומצמין יעשה מהן צדקה, וכ"ש כשהן מרובין.	דרש ר' עירא, זימנין א"ל משמיה דרב אמר, וזימנין א"ל משמיה דרב אסי	דרש ר' עירא, זימנין א"ל משמיה דרב אמר, וזימנין א"ל משמיה דרב אסי	דרש ר' עירא, זימנין א"ל משמיה דרב אמר, וזימנין א"ל משמיה דרב אסי
מאי וכן נגוזו ועבר?			
כל הגוזז מנסכו ועושה מהן צדקה - ניצל מדינה של גיהנום משל לשתי רחילות שהיו עוברות במים, אחת גזוזה ואחת אינה גזוזה, גזוזה עברה, ושאינה גזוזה לא עברה.	תנא דבי ר' ישמעאל:	תנא דבי ר' ישמעאל:	תנא דבי ר' ישמעאל:
(נחום א') ועניתך - אמר מר זוטרא: אפ"ל עני המתפרנס מן הצדקה יעשה צדקה.	[מר זוטרא]	[מר זוטרא]	[מר זוטרא]
לא אענך עוד - תני רב יוסף: שוב אין מראין לו סימני עניות.	[רב יוסף]	[רב יוסף]	[רב יוסף]
מרקם למזרח כו'.	רבי יהודה	רבי יהודה	רבי יהודה
למימרא, דעכו לצפונה דא"י קיימא			
היה מהלך מעכו לכזיב, מימינו למזרח - הדרך טמאה משום ארץ העמים, ופטורה מן המעשר ומן השביעית, עד שיודע לך שהיא חייבת, משמאלו למערב - הדרך טהורה משום ארץ העמים, וחייבת במעשר ובשביעית, עד שיודע לך שהיא פטורה	ורמינהו:	ורמינהו:	ורמינהו:
עד היכן?			
עד כזיב	[ת"ק]	[ת"ק]	[ת"ק]
עד לבלבן	רבי ישמעאל ברבי יוסי - משום אביו:	רבי ישמעאל ברבי יוסי - משום אביו:	רבי ישמעאל ברבי יוסי - משום אביו:
רצועה נפקא.	אביי:	אביי:	אביי:
ויהיב תנא סימנא הכי?			
אין, קרא נמי יהיב סימנא, דכתיב: (שופטים כ"א) ויאמרו הנה חג ה' בשילו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העולה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה			
למזרחה של מסלה.	ואמר רב פפא:	ואמר רב פפא:	ואמר רב פפא:
המביא גט בספינה - כמביא בא"י	תנא חדא:	תנא חדא:	תנא חדא:
כמביא בחו"ל	ותניא אידך:	ותניא אידך:	ותניא אידך:
לא קשיא: הא ר' יהודה, הא רבנן	ר' ירמיה:	ר' ירמיה:	ר' ירמיה:
עפר חו"ל הבא בספינה לארץ חייב במעשר ובשביעית	דתנן: [ת"ק]	דתנן: [ת"ק]	דתנן: [ת"ק]
אימתי? בזמן שהספינה גוששת, אבל אין הספינה גוששת - פטור.	ר' יהודה:	ר' יהודה:	ר' יהודה:
הא והא ר' יהודה היא, ול"ק: כאן בזמן שאין הספינה גוששת, כאן בזמן שהספינה גוששת.	אביי:	אביי:	אביי:
עציץ נקוב המונח על גבי יתדות, באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן.	ר' זירא:	ר' זירא:	ר' זירא:
דילמא לא היא, עד כאן לא קאמר ר' יהודה התם - אלא בספינה העשויה לברות, אבל עציץ שאינו עשוי לברות - לא.	רבא:	רבא:	רבא:
אי נמי, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא בספינה דלא מפסיק אוירא, דמיא כי ארעא סמיכתא דמיא, אבל עציץ דמפסיק אוירא - לא.			
בנהרות דארץ ישראל דכולי עלמא לא פליגי, אלא כי פליגי - בים הגדול	רב נחמן בר יצחק:	רב נחמן בר יצחק:	רב נחמן בר יצחק:
אזיהו ארץ ואזיהו חוצה לארץ? כל ששופע ויורד מטורי אמנון ולפנים - ארץ ישראל, מטורי אמנון ולחוץ - חוצה לארץ, הנסין שבים, רואין אותן כאילו חוט מתוח עליהם מטורי אמנון עד - נחל מצרים, מן החוט ולפנים - א"י, מן החוט ולחוץ - חו"ל	דתניא: [רבנן]	דתניא: [רבנן]	דתניא: [רבנן]
כל שכנגד ארץ ישראל הרי הוא כא"י, שנאמר: (במדבר ל"ד) וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים, והנסין שבצדדין, רואין אותן כאילו חוט מתוח עליהן מקפלוריא ועד ים אוקיינוס ומנחל מצרים ועד ים אוקיינוס, מן החוט ולפנים - א"י, מן החוט ולחוץ - חו"ל.	רבי יהודה:	רבי יהודה:	רבי יהודה:
ורבנן האי וגבול מאי עבדי ליה?			

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>											
גיטין-המביא גט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
והא לא ידעי למיקרא									?		יא
בדידעי.									!	◇	יא
והא בעינא כתב שאינו יכול לזיף, וליכא									?		יא
בדאפיצן.									!	◇	יא
והא בעינא צריך שיחזיר מענינו של שטר בשיטה אחרונה, וליכא									?		יא
בדמהדר.									!	◇	יא
א"ה, ממשעבדי נמי									?	◇	יא
לית ליה - קלא.									!	◇	יא
עדים החתומין על הגט ושמותן כשמות עובדי כוכבים, מהו?	בעא מיניה ריש לקיש מר' יוחנן:								^		יא:
לא בא לידינו אלא לוקוס ולוס והכשרנו. ודוקא לוקוס ולוס, דלא שכיחי ישראל דמסקי בשמהתייהו, אבל שמהתא אחרני, דשכיחי ישראל דמסקי בשמהתייהו - לא.	אמר ליה: ר' יוחנן]								!	◇	יא:
גיטין הבאים ממדינת הים ועדים התומים עליהם, אע"פ ששמותיהן כשמות עובדי כוכבים - כשירין, מפני שרוב ישראל שבחו"ל שמותיהן כשמות עובדי כוכבים	איתיביה:								?	◇	יא:
התם כדקתני טעמא, מפני שרוב ישראל שבחוץ לארץ שמותיהן כשמות עובדי כוכבים.									!	◇	יא:
כי מתניתא בעא מיניה, ופשט ליה ממתניתא.	ואיכא דאמרי:								!	◇	יא:
האומר תן גט זה לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי, אם רצה לחזור בשניה - יחזור, דברי ר"מ	[ר"מ]								◆	■	מ
בגיטי נשים אבל לא בשחרורי עבדים, לפי שזכין לאדם שלא בפניו, ואין חבין לו אלא בפניו, שאם ירצה שלא לזון את עבדו - רשאי, ושלא לזון את אשתו - אינו רשאי	הכמים:								◆	■	יא:
והרי הוא פוסל את עבדו מן התרומה כשם שהוא פוסל את אשתו	אמר להם: [ר"מ]								?	■	יא:
מפני שהוא קניינו.	אמרו לו: [הכמים]								!	■	יא:
יתיב רב הונא ורב יצחק בר יוסף קמיה דר' ירמיה, ויתיב ר' ירמיה וקא מנמנם									○	◇	יא:
ש"מ מדרבנן, התופס לבעל חוב - קנה.	ויתיב רב הונא וקאמר:								■		יא:
ואפי' במקום שחב לאחרים?	א"ל רב יצחק בר יוסף:								?		יא:
אין.	א"ל: [רב הונא]								!		יא:
אדהכי איתער בהו ר' ירמיה									○		יא:
דרדקין הכי א"ר יוחנן: התופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים - לא קנה	אמר להו: [ר' ירמיה]								■	◇	יא:
וא"ת, משנתינן									?	■	יא:
כל האומר תנו כאומר זכו דמי.									!	■	יא:
התופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים, באנו למחלוקת רבי אליעזר ורבנן	רב חסדא:								■	■	◇
מי שליקט את הפאה ואמר הרי זו לפלוני עני, ר' אליעזר אמר: זכה לו	דתנן: [ר' אליעזר]								◆	■	◇
יתננו לעני הנמצא ראשון.	הכמים:								◆	■	◇
דלמא לא היא, עד כאן לא קאמר ר' אליעזר התם - אלא דמיגו דאי בעי מפקר להו לנכסיה והוי עני וחזי ליה, ומיגו דזכי ליה לנפשיה זכי לחבריה, אבל הכא לא: ועד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא דכתיב: (ויקרא כ"ג) לא תלקט לעני, לא תלקט לו לעני, אבל הכא לא.	אמימר, ואיתימא רב פפא:								?	◇	יב:
ור"א האי לא תלקט מאי עביד ליה?									?		יב:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוק-! proof-ראיה ■
--	--

גיטין-המביא גט	
מימרא	מאן דאמר
מיבעי ליה להזהיר לעני על שלו.	[ר"א]

Talmud Navigator

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ

יב.	!								
-----	---	--	--	--	--	--	--	--	--